

LEVANT

Setmanari catalanista obrer

Número solt, 10 cèntims
Atrassat, 15

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

El nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económic y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totas, constituïhin lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xalets al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart farà las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas técnicas y prácticas d'Arts y Oficis, empreses de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

¿Y qué?

S'acostan las eleccions, els caps de colla de cada partit comensan a bellugarse, las masas populars ja s'entusiasman ab els elocuentes y vius discursos dels meetings organissats, promesas y més promesas de paraula, mes no hi ha cap partit encara que hagi vulgut presentar un programa oficial per arreglar la qüestió social. Per lo tant, de tots aquets meetings y de tanta propaganda ab rapich de morterats, de tanta oratoria, de tan entusiasme, nosaltres contestarém: *Bueno y qué?*

Qué han passat las eleccions y afortunadament havem guanyat els lliberals, que tenim tants consellers, tants altres diputats provincials y tantas dotzenas de diputats a Corts, y nosaltres impassibles contestém: Y qué?

Pera celebrar la gran victoria alcansada per nostre partit, s'ha acordat celebrar un gran dinar, en quin hi pendrán part tots els nous elegits, tots els presidents y directores dels periódichs y societats que més s'hagin distingit per sas activas campanyas a favor de nostre santa causa de llibertat, y al destapar el champagne se brindará per la prosperitat del poble. Mes si nosaltres, *el poble*, no hi som invi-

tats a n'el gran banquet, si nosaltres tenim de veure com ells s'atipan y brindan ab champagne per nostre prosperitat bebentsel ells, no saltres contestarém: Y després de tot aixó, qué?

Que s'asegura que ara es cosa certa que la república es inevitable, que las líneas ministerials comensan a pendre retirada, que pesonas de talent y sobretot de quartos estant fundant fraternirats per tots els plans d'Espanya. Que aquí o allí per premiar haber pagat tots els gastos y deutes d'una societat s'ha fet president efectiu a tal o qual propietari, y que per poguer posarse a l'altura, ha hagut de dimitir la junta composta casí tota ella d'obriers, per formarne un'altre en quina hi abundan gent de quartos, fabricants y gent de molta influencia social, per lo tant ab gent tan renombrada es segur el triumpf de la república. Y nosaltres impassibles com sempre, contestém: Y per el verdaer obrer tots aquets cambis de collars ab els mateixos gosos de presa, y qué?

Qu'es diu que pera implantar la república se te d'anar a la revolució, que tenen ja qui sap quants fusells mausers, que tenen més de trescents mil homes allistats, tots obrers, tots garrits, la major part pares de familia que tenen de lluytar ab els seus fills mateixos que serveixen a las filas impe-